

РЕШЕНИЕ

№ 508

гр. София, 30.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 17.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **5430** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на „ПРЕВАНТИВНИ СИСТЕМИ ЗА СИГУРНОСТ“ ООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] и електронен адрес: [електронна поща], чрез адв. Г. Д. Г., в качеството на пълномощник, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221020001615-091-001/19.01.2021 г., поправен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт /РАПРА/ №П-22221021018402-003-001/01.02.2021 г., издадени от Ф. С. Й. - орган, възложил ревизията и Т. Н. В. - ръководител на ревизията, частично потвърден с Решение №562 от 09.04.2021г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], с който ревизионен акт на дружеството са установени данъчни задължения в общ размер на 9549,14 лева и 981,52 лева лихви за забава, за данъчен период м.12.2019год. по ЗДДС.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт. Жалбоподателят оспорва като неправилни, незаконосъобразни, необосновани и противоречащи на събраните в хода на ревизията доказателства, съображенията на органите по приходите, мотивирали направения извод за наличие на основание за липса на стоки. По подробно изложени в жалбата съображения е направено искане Ревизионен акт, частично потвърден с Решение №562 от 09.04.2021г. на Директора на Дирекция ОДОП – С., да бъде изцяло отменен, като незаконосъобразен. Жалбоподателят се представлява от адв. Г. редовно

упълномощен, поддържа жалбата на наведените основания. Депозира списък с разnosки и писмени бележки по същество на спора.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител по делото юрк. М., оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Поддържа, че обжалваният ревизионен акт е правилен и законосъобразен, за което излага подробни съображения в о.с.з.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221020001615-020-001/ 20.03.2020 г., връчена електронно на 18.05.2020 г./л.32/ издадена от Ф. С. Й., на длъжност началник сектор в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., съгласно Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г., е възложено извършването на ревизия на „ПРЕВАНТИВНИ СИСТЕМИ ЗА СИГУРНОСТ“ ООД за установяване на задълженията по ЗДДС за данъчни периоди от м. 01.2019г. до м. 12.2019г. и по ЗКПО за данъчен период 2019г., като е определен срок за извършване на ревизията три месеца. По реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК срокът е изменен със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221020001615-020-002/13.08.2020г. и №Р-22221020001615-020-003/16.09.2020г., като е определен нов краен срок за приключване на ревизията до 16.10.2020г. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад/РД/№Р-22221020001615-092-001/23.11.2020г., връчен електронно на 24.11.2020г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК с вх. №Р-22221020001615-В.-001-И/01.12.2020г., е постъпило писмено възражение срещу констатациите, отразени в РД. Възражението е разгледано в РА и е прието за неоснователно. Ревизията приключва с РА №Р-22221020001615-091-001/19.01.2021 г., издаден от Ф. С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Т. Н. В., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 19.01.2021г. По реда на чл. 133, ал. 3 от ДОПК с РАПРА №П-22221021018402-003-001/01.02.2021г. е отстранена очевидна фактическа грешка, допусната в таблица 1 на РА. В резултат на отстраняване на грешката, са поправени сумите, отбелязани в колони 6, 8 и 11 от ред 1 в таблица №1, включително са променени задълженията за плащане от ред 2 в таблица №3 на РА.

В хода на ревизията, с цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на жалбоподателя, са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ изх. №Р-22221020001615-040-001/20.05.2020г., с което са изискани търговски и счетоводни документи относно ревизираните периоди, включително доказателства /счетоводни регистри и инвентаризационен опис/ касаещи стоките

наличности към 31.12.2019г.В отговор са постъпили документи и писмени обяснения, подробно анализирани в РД.

С Протокол №Р-22221020001615-П.-001/13.08.2020 г. са присъединени доказателства от контролно производство с УИН П-22221019054001 проверка за установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/, приключила с издаването на Протокол №П-22221019054001-073-001/18.02.2020г.

От събраните в хода на ревизията документи е установено,че основният предмет на дейност на дружеството е търговия с електронни елементи и оборудване,включително системи за видеоконтрол, предотвратяване на загуби и кражби в търговски обекти.Дружеството ползва под наем офис с площ 85,40 кв.м. и склад с площ 92,00 кв.м.,находящи се в [населено място], [улица].Представен е Договор за наем от 01.11.2014г., сключен с наемодател „РОНАКА“ ООД, Анекс от 06.12.2017 г. и Анекс от 11.01.2019 г.

Относно установените задължения по ЗДДС:

За данъчен период м. 12.2019 г. е извършена корекция на ползвано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 9 549,14 лв.В хода на ПУФО са предприети процесуални действия с цел установяване на съответствие между стоките наличности и счетоводните записвания на дружеството.На 10.12.2019г. е извършено посещение в ползваният от дружеството склад,находящ се в [населено място],

[улица] цел проверка на стоките наличности,документирано с Протокол за извършена проверка /П./№0404154/10.12.2019г.При преброяването на стоките е констатирана наличност на стоки на стойност 98 331,67 лв.От ревизираното дружество са представени: - Справка за стокосен поток за период 10.12.2019 г. - 31.12.2019 г. /закупени стоки на стойност 6 117,69 лв. и продадени стоки на стойност 13 519,54 лв./; Протокол от 27.12.2019 г. за брак на стоки на обща стойност в размер на 6 090,50 лв. Оборотна ведомост към 31.12.2019 г. с дебитно салдо на сметка 304 - Стоки в размер на 132 585,44 лв.; В резултат са проведени изчисления ОП/органите по приходите /са приели налични стоки към 31.12.2019 г. на стойност 90 929,00 лв. /98 331,67 + 6 117,69 - 13 519,54/.От така получената стойност в размер на 90 929,00 лв.,ОП са извадили стойността на бракуваните от дружеството стоки в размер на 6 090,50 лв. и са определили налични стоки към 31.12.2019г. на стойност в размер на 84 838,50 лв./90 929,00 - 6 090,50/.Разликата в размер на 47 746,50 лв. /наличностите на стоки към 31.12.2019 г. по счетоводни данни в размер 132 585,44 лв., намалени с фактическите наличности към същата дата в размер 84 838,50 лв./, е квалифицирана,като липса на стоки, за която е налице хипотезата на чл. 79, ал. 1 от ЗДДС.

Ревизионният акт е връчен на „ПРЕВАНТИВНИ СИСТЕМИ ЗА СИГУРНОСТ“ ООД на 19.01.2021г.,по електронен път/л.69/.

В срока по чл.152, ал.1 от ДОПК, „ПРЕВАНТИВНИ СИСТЕМИ ЗА СИГУРНОСТ“ ООД е обжалвало издадения ревизионен акт по административен ред с

подадена до Директора на Дирекция „ОДОП” – [населено място] жалба вх. №70-00-116/01.02.2021г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх.№23-53-00-22/02.02.2021г. по регистъра на дирекция ОДОП С..

С Решение №562/09.04.2021г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“–С., в производство по чл.155 ал.2 от ДОПК,е отменил частично Ревизионен акт №Р-22221020001615-091-001/19.01.2021г.,поправен с РАПРА №П-22221021018402-003-001/01.02.2021г.,издадени от Ф. С. Й.-орган,възложил ревизията и Т. Н. В.-ръководител на ревизията,в оспорената част на установения резултат по ЗКПО за данъчен период 2019г.,ведно с лихвите за забава,като е изменил Ревизионен акт №Р-22221020001615-091-001/19.01.2021г.,поправен с РАПРА №П-22221021018402-003-001/01.02.2021г. в оспорената част на установения резултат по ЗДДС за данъчен период м. 12.2019 г.,в размер на 10 899,79 лв. и е определил на 9 681,85 лв.,съответно начислените лихви за забава в размер на 981,52лв.,е определил на 858,65 лв./съобразно диспозитива на решението/Решение №562/09.04.2021г. на Директора на Дирекция ОДОП С. е връчено по електронен път на 14.04.2021г. на жалбоподателят/л.17/.

По делото са представени и приети като доказателства документите, съдържащи се в административната преписка по издаването и обжалването по административен ред на ревизионния акт; доказателства във връзка с компетентността на органа, възложил ревизията; удостоверения за валидност на електронни подписи на лицата,подписали с квалифициран електронен подпис в съответното длъжностно качество РА,РД, ЗВР и ЗИЗВР на оптичен носител, на който се съдържат електронните документи и файловете,генерирани при подписването им с квалифициран електронен подпис,както и доказателства, представени и събрани по искане на оспорващото дружество-документи от счетоводна къща „Дал сиат“ЕООД/л.252-290/.

За изясняване на обстоятелствата по делото, по искане на жалбоподателя е назначена и изпълнена съдебно – счетоводна експертиза /на л.240 – л.246/.Съдът кредитира заключението на експертизата,като обосновано предвид това, че вещото лице е формирал изводите си въз основа на представените по делото доказателства и извършени справки,компетентно изготвено и обективно с оглед липсата на данни за заинтересованост на вещото лице от изхода на спора.Заключението не е оспорено от страните.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността и обосноваността на оспорения Ревизионен акт/РА/№Р-22221020001615-091-001/19.01.2021г.,поправен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт /РАПРА/ №П-22221021018402-003-001/01.02.2021 г., на основание чл. 160, ал.2 от ДОПК и чл. 168, ал.1 във връзка с чл.146 от АПК във вр. с §2 от ДР на ДОПК, намира за установено следното:

Оспорването на РА Ревизионен акт /РА/ №Р-22221020001615-091-001/19.01.2021г.,поправен с Ревизионен акт за поправка на

ревизионен акт /РАПРА/ №П-22221021018402-003-001/01.02.2021г.,потвърден частично с Решение №562/09.04.2021г. на Директора на дирекция ОДОП–С.,като направено в законово установения срок по чл.156, ал.1 от ДОПК, от легитимирано лице с правен интерес и против акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, е процесуално допустимо.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Ревизионното производство е образувано и проведено, съответно ревизионният доклад и ревизионният акт и РАПРА са издадени от компетентни органи в рамките на определените им правомощия.Съгласно представената и приета като доказателство по делото Заповед №РД-01-818/10.05.2019г./л.18/ на Директора на ТД на НАП – С., на основание чл.11, ал.3 от ЗНАП и чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК,като органи, компетентни да издават заповеди за възлагане на ревизии съгласно чл.112 от ДОПК, както и заповеди за изменение на първоначално издадени заповеди за възлагане на ревизии, съгласно чл.113, ал.3 от ДОПК, са определени началниците на сектори в отдел „Ревизии“, към дирекция“Контрол“ при ТД-НАП-С..В случая Заповед за възлагане на ревизия №ЗВР/№Р-22221020001615-020-001/ 20.03.2020г., е издадена от Ф. С. Й., на длъжност началник сектор в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., като издателят на заповедта за възлагане на ревизия, с оглед на заеманата длъжност, е сред органите, посочени в т.2 от Заповедта/посочена по горе/на Директора на ТД на НАП – С., определени,като компетентни да издават ЗВР и ЗИЗВР.Следователно Заповед за възлагане на ревизия № Р-16002419003337-020-001 от 27.05.2019г. и Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221020001615-020-002/13.08.2020 г. и №Р-22221020001615-020-003/16.09.2020г.,са издадени от компетентен орган в кръга на неговите правомощия, като съдържанието им отговаря на изискванията по чл.113 от ДОПК, при подписване на заповедите с валиден към датите на издаването им квалифициран електронен подпис./л.71-75/

Посочените по-горе,заповед за възлагане на ревизия, заповеди за изменението й, съставения въз основа на ревизията Ревизионен доклад №РД/№Р-22221020001615-092-001/23.11.2020г.и Ревизионен акт №Р-22221020001615-091-001/19.01.2021г., поправен с РАПРА,№П-22221021018402-003-001/01.02.2021г., са издадени чрез информационна система "Контрол",като електронни документи, подписани с електронен подпис.Представянето на електронните документи на хартиен носител като заверен от страната препис, е допустимо по силата на чл.184, ал.1 от ГПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК, като самите електронни документи са представени по делото и на електронен носител /приложения с административната преписка CD-R от делото/.От представените електронни документи се установява,че подписаните ги лица са имали валидни електронни подписи. С оглед на изложеното съдът приема, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са подписани от лицата, които са посочени като техни издатели и съответно не са налице основания да се считат за нищожни.

Оспореният ревизионен акт и РАПРА са издадени в предвидената в чл.120 от ДОПК във вр. с чл.3, ал.2 от Закона за електронния документ и електронните

удостоверителни услуги форма.

Не се установяват при извършената служебна проверка допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила в хода на проведеното ревизионно производство. Оспореният ревизионен акт е издаден в предвидената в чл.120 от ДОПК във вр. с чл.3, ал.2 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги форма и при спазване на изискванията за неговото съдържание, като съставеният Ревизионен доклад е неразделна част от него.

Неоснователно е и възражението на жалбоподателя за нищожност на ревизионния акт, поради издаването му след срока, предвиден в разпоредбата на чл. 114 от ДОПК.

Настоящата инстанция намира, че ревизията е извършена от надлежен орган, определен по реда на [чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК](#) и е завършила в срока по [чл. 114, ал. 2 от ДОПК](#). Това е така, тъй като срокът за извършване на ревизията е реквизит на заповедта за възлагането ѝ, съгласно [чл. 113, ал. 1, т. 3 от ДОПК](#). Поради това може да бъде предмет на последващо изменение, което се извършва с нова заповед съгласно [чл. 113, ал. 3 от ДОПК](#). В настоящия случай, първоначалната ЗВР е връчена на задълженото лице на 18.05.2020г., а срокът за извършване на ревизията изтича на 18.08.2020г. При това положение втората по ред Заповед №Р-22221020001615-020-002/13.08.2020г. не е издадена в нарушение на процесуалните правила. Последното удължаване на срока на ревизията до 16.10.2020г., е осъществено с третата Заповед №Р-22221020001615-020-003/16.09.2020г., с което е достигнат и максималният срок, регламентиран с чл. 114, ал. 2 от ДОПК. От така изложеното следва, че ревизионното производство е протекло в сроковете на чл. 114, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК, съответно не е налице твърдяното процесуално нарушение. Само за пълнота следва да се посочи, че дори и при не спазен срок по чл.114 от ДОПК за извършване на ревизията, какъвто се каза, че настоящият случай не е, не може да се обуслови извод за нищожност на издадения РА, тъй като това не опорочава крайния акт на ревизията, а единствено не се вземат предвид процесуалните действия на ревизиращите органи, осъществени след сроковете за извършване на ревизията по чл. 114 от ДОПК. Изтичането на тези срокове и конкретно на този по чл.114, ал.4 от ДОПК не преклудира правомощието да се издаде ревизионен акт, тъй като липсва разпоредба в ДОПК, която да обуславя такъв процесуален резултат.

Действително в случая РД не е издаден в срока по чл.117, ал.1 от ДОПК, но по-късното издаване на ревизионния доклад не е съществено процесуално нарушение т.к. срокът за това е инструктивен, а неспазването му не препятства правото на защита на ревизираното лице.

Относно другите съображения наведени в жалбата за допуснато съществено процесуално нарушение за приобщаване на протокол съставен от органи на приходите по реда на ДОПК, преди възлагане на ревизията на дружеството, съдът счита за неоснователно поради следното.

Съставеният протокол,серия АА№ 0404154/10.12.2019г. /л.150 -164/от Д. Д. Т.- С. и Я. Ц. В. -органи по приходите в ТД на НАП-С.,офис В.,преди възлагане на ревизията е извършен съобразно разпоредбите на ДОПК.В случая съответните длъжностни лица са били компетентни да извършат процесните действия т.к. извършената проверка в складовата база на дружеството и съставеният протокол не са част от процесуални действия по ревизионно производство и с нея не се установяват задължения,а само обстоятелства относно действителните наличности на активи към определена дата.Целта на такава проверка е да се установят натуралните и стойностни параметри на отделните активи в определени обекти за контрол на предприятията към точно определена дата и да се съпоставят получените резултати със счетоводните данни.Правата и задълженията на проверявани и проверяващи при инвентаризацията не се различават от тези при проверка на търговски обект.За констатираните факти и обстоятелства от инвентаризацията,екипите на органите на приходите съставят съответен протокол по реда на ДОПК,към който прилагат събраните доказателства,опис на установените налични активи което в случая е било направено с изготвяне на протокола от 10.12.2019г. по чл.50 от ДОПК.Формално процедурата е била спазена от ОП,съобразно разпоредбите на ДОПК,но доколко същия следва да се кредитира настоящият състав ще коментира в решението си.

Относно съответствието на оспорения ревизионен акт с материалния закон:

По ЗДДС:

Съгласно разпоредбата на чл. 79, ал. 1 от ЗДДС /Изм. - ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 01.01.2017г./регистрирано лице,което изцяло,частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност, е приспаднало данъчен кредит за произведена, придобита или внесена от него стока, при унищожаване, установяване на липси или при бракуване на стоката начислява и дължи данък в размер на ползвания данъчен кредит.Съгласно чл. 79, ал. 4 от ЗДДС корекцията се извършва в данъчния период, през който са възникнали съответните обстоятелства, чрез съставяне на протокол за извършената корекция и отразяване на този протокол в дневника за продажбите и справката-декларацията за този данъчен период. Изключенията от този принцип, тоест случаите в които не се извършва корекция на приспаднатия данъчен кредит, са посочени в чл. 80 от ЗДДС. Разпоредбата на чл. 79, ал. 1 от ЗДДС, както и дефинитивната разпоредба на §1 от ДР на ЗДДС, не дават самостоятелна правна регламентация на понятието „липси“. Поради това следва да се приеме общоприетото такова,съгласно което липсата е фактическо положение, при което счетоводно показани като налични стоки не се намират физически.В тази връзка следва да се има предвид, че счетоводните записвания,представляват вторични документи, които сами по себе си не са в състояние да докажат осъществяване на елементите от фактическия състав

на доставката съгласно дефинициите в чл. 6, чл. 9 и чл. 12 от ЗДДС.

Следва да бъде съобразено, че в случай, че се установят липси, те са документират с протокол и при извършване на инвентаризация. При инвентаризация се проверяват и установяват активи–дълготрайни материални активи, продукция, незавършено производство и парични средства в каса. Получените резултати от инвентаризацията се съпоставят със счетоводните данни, а ако се установят разлики, те се документират.

В съответствие с разпределението на доказателствената тежест, както административният решаващ орган, така и съдът, имат правото, но и задължението да приемат за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан. Доказателствената тежест в производството е указана от съда с определение от 18.06.2021г./л.203/ като на страните е предоставена възможност да предприемат съответните процесуални действия. В тежест на органа по приходите е да установи съществуването на фактите, довели до начисляване на ДДС, съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК в настоящото производство и с оглед предмета на спора между страните.

В случая ОП и решаващия орган са кредитирали съставеният протокол, серия АА №0404154, съставен преди възлагане на ревизията от Д. Д. Т.- С. и Я. Ц. В. (органи по приходите в ТД на НАП-С., офис В.). Настоящият състав с оглед представените писмени доказателства по делото приема, че ревизиращите не са извършили надлежно въпросната инвентаризация и незаконосъобразно са приложили чл.79, ал. 1 от ЗДДС, поради следното: Цитираната норма предвижда, че регистрирано лице, което изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност, е приспаднало данъчен кредит за произведена, придобита или внесена от него стока, при унищожаване, установяване на липси или при бракуване на стоката начислява и дължи данък в размер на ползвания данъчен кредит. Наличието на липси и излишъци се установява единствено, чрез прилагане на метода на инвентаризацията. Съгласно § 1, т.5 от ДР на Закона за счетоводството, "инвентаризация" е процесът на подготовка и фактическа проверка чрез различни способности на натуралните и стойностните параметри на активите и пасивите на предприятието към точно определена дата, съпоставяне на получените резултати със счетоводните данни и установяване на евентуални разлики. За установяване на спорните липси ревизиращите органи се позовават на извършена "инвентаризация" на 10.12.2019г./45гръб/В случая обаче процесът на "инвентаризацията" е компрометиран изцяло поради следното. Приложените към преписката т.нар. Инвентаризационен опис към 30/11/19 на „Превантивни системи за сигурност" ООД /стр. 153-158/ и Инвентаризационен опис към 30/11/19г. на „Превантивни системи за сигурност" ООД /стр.159-164/ по своето съдържание не са и не могат да се считат, че са „Инвентаризационни описи" поради следните причини: Инвентаризационните описи следва да съдържат информация за наименованието на стоките/материалите и мерната единица и колона, в която

да се попълнят установените количества.Количествата,установени след фактическата им проверка следва да се попълнят от комисията,която извършва инвентаризацията.Представените инвентаризационните описи съдържат само наименование на продуктите/материалите, мярка и стойност към 30.11.2019г.,като ръчно срещу някои от позициите са дописвани и задрасквани числа, за които не става ясно какво представляват/л.153-163/.Представените инвентаризационните описи не съдържат информация за фактическото количество установено чрез преброяване, претегляне, измерване и др.

След извършване на проверка/ревизията въз основа на данните от инвентаризационните описи се изготвя сравнителна ведомост, в която има попълнени счетоводни данни./количествената наличност на стоките/материалите по счетоводни данни/В случая няма изготвена сравнителна ведомост,съгласно изискванията на Закона за счетоводството.Допълнителни разпоредби „§1, т.5 „Инвентаризация“,която е необходима за извършване на съпоставка между установените при инвентаризация фактически данни и счетоводните данни.По делото е представен от „Превантивни системи за сигурност“ ООД Инвентаризационен опис към 31/12/19/стр. 171-172/. Общата стойността на стоките в Инвентаризационен опис към 31/12/19 /стр.171-172/ е в размер на 132 585,44 лв./Сто тридесет и две хиляди петстотин осемдесет и пет лв. 44 ст./ и съгласно заключението на вещото лице съответства на салдото на счетоводна сметка 304-Стоки в оборотната ведомост на синтетичните счетоводни сметки към 31/12/19г./л.244/,не са установени липси.

Настоящият състав приема в хода на административното производство ОП,не са спазили разпоредбите на ЗСч. посочени по-горе,както и са се позовали на протокол от 10.12.2019г.,които изцяло е компрометиран.Крайният извод на настоящата инстанция е, че жалбата е основателна и като такава следва да бъде уважена, а РА като неправилен и незаконосъобразен, следва да бъде отменен.

При този изход на спора, предвид изрично направеното искане за присъждане на разноски и липсата на възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, съдът намира, че на основание чл. 161 от ДОПК на дружеството - жалбоподател следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 3150 лева съобразно представения списък /лист 286/:50 лева заплатена държавна такса,2700.00 лева адвокатско възнаграждение – договорено и изплатено съгласно представен договор за правна защита и съдействие и фактура по делото, както и депозит за вещо лице в размер на 400лв.

Мотивиран от изложеното, и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161 от ДОПК, Административен съд София, 34-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „ПРЕВАНТИВНИ СИСТЕМИ ЗА СИГУРНОСТ“ ООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] Ревизионен акт /РА/ №Р-22221020001615-091-001/19.01.2021г., поправен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт /РАПРА/№П-22221021018402-003-001/01.02.2021г., издадени от Ф. С. Й. - орган, възложил ревизията и Т. Н. В. - ръководител на ревизията, частично потвърден с Решение № 562 от 09.04.2021г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място], с който ревизионен акт на дружеството са установени данъчни задължения в общ размер на 9681,85 лева и 858,65 лева лихви за забава, за данъчен период м.12.2019год. по ЗДДС.

ОСЪЖДА Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" [населено място] при Централно управление на Национална агенция по приходите да заплати на „ПРЕВАНТИВНИ СИСТЕМИ ЗА СИГУРНОСТ“ ООД, ЕИК131468140, с адрес за кореспонденция: гр. С., [улица] сумата от 3150/три хиляди сто и петдесет/ лева, представляваща направените по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: